Ч. 128. Львів, субота 29. липня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1200 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок, Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 75 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоґи 150 М. Між новинками і в редакційній части 200 М., на першій стороні 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Львів, 28. липня 1922.

Захитана рівновага.

Вже вісім літ Европа переходить важку крізу. Війна захитала рівновагою найбільш розвиненої, цивілізаційно виніженої частини світа, пхнула її в кріваво-залізні обійми дикого, варварського, дрімучого в лоні народів елєменту, потрясла основами еволюції, погребала під румовищами воєнного лихоліття міліони здорових, сильних, творчих робітників, затроїла людство міязмами ненависти й відплати, створила моральну пустиню, зніRелювала почуття права, — реґулятора життя. Роки війни не привели до опамятання загорільців. Навпаки безумний, крівавий воєнний гураґан до нинішнього дня термосить Европою і стрясає організмами народів і держав.

Замісць привернути захитану рівновагу після великої війни, світові можновладці зробили все можливе, щоби її ще більше підірвати. Версайльський диктат, упривілеювання одних народів всупереч проголошеним кличам, потурання їх неоправданим забаганкам, очевидні кпини з природних прав других народів, що не зуміли підхлібствами добути собі ласки у можних, насильне підсичування большевицьких експериментів в інтересі ослаблення народів европейського Сходу, осоружний меркантилізм, — все те пхнуло Европу в сліпу вулицю, з котрої важко видобутися.

Чотири роки минає, як останні стріли замовкли на грандіозних своєю грозою боєвищах, а Европа не може вийти із воєнного стану. Крізи, які постійно паралізують поодинокі держави, є того вимовним доказом. Всі спроби привернення мира, не мають ніякого успіху. Навпаки, з жахом приходиться стверджувати, що терен ненормальностей поширюється. Недавно ще говорено тільки про „відбудову Росії", а сьогодня треба журитися відбудовою Німеччини, перебудовою Австрії, безконечними крізами в Польщі, а—навіть в побідній Італії.

Рак, який точить европейський орґанізм, захоплює в свої цупкі, розкладові обійми нові державні одиниці. На цьому місци хочемо спинитися на італійській крізі. Суть тієї крізи узмістовлюється в боротьбі між соціялістами і фашистами. Організація фашистів є чисто мілітарною, аподиктично — неідейною, фізично — грубого характеру. Повстала вона в 1917 р. як національна, добровільна жандармерія котрої обовязком було піддержувати воєнного духа серед Італійців, в котрих зродилися сумніви щодо остаточної побіди над осередними державами. Фашисти вели вперту, безоглядну боротьбу проти зростаючого пацифізму, ручними гранатами збуджували вони воєнний запал і піддержували воєнну психіку.

Побіда антанти виявилася в Італії побідою большевизму. Запальні сини полудня ентузіястично приняли євангелію Лєніна. Італійські соціялісти неподільно заволоділи душею народу і розсновували перед масами весельчані картини земного раювання. Почалася насильна, але мирна соціялізація. Робітничі баталіони зайняли фабрики, на високих коминах замаяли побідні червоні прапори. Буржуазія мертвіла із страху, наступив безкровний економічний переворот. Уряд був безсильний, зайняв вичікуюче, невтральне становище, бажаючи переконатися про силу одних і других. Притихли й фашисти, котрі перецінювали силу робітництва. Та небавом в психіці робітничих мас наступив перелім. Виявилося, що те, що видавалося таким простим, в суті річи було більше зложеним, а комуністичний ідеал тільки в теорії є такий приманчивий. В фабриках забракло сирівців, недоставало й управляючого, творчого й управильнюючого інтеліґентського духа. Фабрики стали, а вичерпані, обмануті, знеохочені робітничі маси були безрадні. Цей перелім підмітили фашисти. Вони террором привернули приватну власність і почали переслідувати соціялістів. Своєю орґанізацією, рухливістю, нагальною безличністю і безкомпромісовістю вони скоро здавили соціялістичний рух і виросли на єдину справню силу в Італії. Уряд Джольотті радо привитав фашистів, думаючи, що у відповідній хвилі зуміє здавити й цю силу. Але перерахувався, бо фашисти виросли понад голови уряду. Сьогодня фашисти є панами Італії. Маси трємтять перед ними і сліпо слухають їх Фашисти спокійно демолюють робітничі доми, розгромлюють соціялістичні орґанізації, ставлять ультімати. Фізичне правило про рівність акції й реакції на наших очах демонструється з очевидною ясністю.

Вкінці й уряд постановив припинити диктатуру фашистів і боротьбу між ними й соціялістами. Та його спроби не дали позитивних вислідів. Фашисти постановили систематично винищити соціялістичні орґанізації. Тоді парляментарна коаліція соціялістів й пополярів повалила уряд Де Факти, як що він не в силі привернути правний лад. І тепер важко зложити новий уряд, бо не має нікого, хто відважився би виповісти безжалісну війну фашистам.

Італія скочується в пропасть анархії. Мститься захитана рівновага. Тільки поворот до неї в політичнім і соціяльнім змислі, безперервність правного порядку може вирвати Европу й поодинокі народи й держави з кліщів террору, червоного чи білого, та вивести їх з сліпої вулиці на ясний шлях розумного, еволюційного розвитку.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника" ! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника".

Справа Східної Галичини.

Інтерпеляція в англійськім парляменті в справі майбутніх виборів до польського сойму на територ. Східної Галичини.

Дня 6. с. м. поставлена була в англійській Палаті Громад інтерпеляція в справі намірених виборів до польського сойму у Східній Галичині, яка звучить:

„Посол Mosley питає премієра, чи польське правительство наміряє перевести вибори до польського сойму у Східній Галичині і чи, з огляду на те, що — відповідно арт. 91. договору в Сан-Жермен — самі тільки союзні і заприязнені держави є компетентні розпоряджати правами до Східної Галичини, зроблено яке представлення супроти польського уряду з приводу його самовільної акції".

Державний підсекретар для закордонних справ Harmsworth відповідає:

„Дня 21. лютого с. р. польський сойм ухвалив, щоби вибори до нового польського сойму відбулися не пізнійше як 1. жовтня ц. р. Дожидаємо звіту що до становища польського правительства відносно виборів у Східній Галичині і до того часу я не можу дати ніякої заяви що до того, чи є вказаним, або ні, зробити представлення в суґерованім змислі".

Посол Mosley: „Чи польське правительство заповіло, що воно не наміряє переводити виборів до польського сойму у Східній Галичині, а коли ні, — то чи не було би нарушенням Сан-жерменського договору?"

Harmsworth: „Ми дожидаємо в тій справі звіту польського правительства".

Велика Україна.

Переіменована Ч. К.

В одеських часописах напечатаний приказ про переіменування всеукраїнської чека в Г. П. У. („главноє політическоє управленіє"), при чім всі службовики чека залишилися на своїх становищах. Г. П. У. ділиться на відділи: по боротьбі з бандитизмом, по боротьбі з контрреволюцією, зі спекуляцією і проступками з невиповнення обовязку. Службовики Г. П. У. мають свій однострій.

Воєнні приготовання большевиків.

По донесенням з Константинополя, большевики стягають на південній Україні під румунську границю нові дивізії. В Балті, Єлисаветгороді і инших містах творять вони нові харчові бази. Більшу увагу присвячено також і на розвідку Туреччини, куди висилають вони більшу скількість аґентів. Воєнним аґентом в Анґорі назначений полковник ґенерального штабу Погорєлов, котрий завідує розвідкою Туреччини. (Рпр.)

Голод в Харківщині.

Збігці з Харківської ґубернії що прибули на днях до Варни розказують, що в Харківщині засіяно не більше 5 проц. посівної площі 1914 р. В найблищім році надіються ще більшого голоду, бо наслідком пущеної поголоски про зміну на 1922 р. збору харчового податку в голодуючих ґуберніях, селяне всі запаси хліба зїли. Між

тим знов повстають „продналогові комісії“ і в вересні начнеться збір податку в висоті 70 проц. урожаю. (Рпр.)

Радянська Україна і Польща.

Як подають польські часописи польське міністерство закордонних справ не прийняло ноти радянського уряду з д. 10. ц. м. Воно заявило, що не входячи в зміст ноти, вважає саму її форму недопустимою і незгідною з прийнятими прийомами в міжнародних дипльоматичних зносинах. — Як відомо, ця нота закидала Польщі в острій формі підпирання Польщею протибольшевицьких організацій.

Залізничники без платн.

З Москви доносять: Український совнарком приказав українському комісаріятови шляхів роздобути в як найкоротшому часі фонди на виплату платні залізничникам, котрі її не одержували вже від кількох місяців.

Платіть партійний податок!!! Пересилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 16., вкл. кн. ч. 5.000, Жертводавці понище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Німеччина.

Становище німецького уряду.

„Н. Фр. Пр.“ доносить з Берліна: Німецький кабінет не виніс ще рішення в справі становища, яке має зайняти супроти баварського уряду. Можливою річю є, що наради кабінету в тій справі протягнуться ще декілька день. В урядових кругах твердять, що німецький кабінет використає на разі всі правні засоби, предбачені конституцією.

Заява нім. уряду.

„Н. Вінер Тагбл.“ доносить з Берліна, що німецький кабінет відбув 26. с. м. два засідання, де обговорювано виключно баварську справу. Нім. уряд видав заяву, де стверджує, що становище Баварії стремить до розбиття єдности німецької держави і накликує баварський уряд, щоби визнав закон про охорону републики.

Вот[ум] довіря для баварського уряду.

Баварський премієр гр. Лерхенфельд, виголосив вчера в соймі промову звернену проти німецького уряду, де впевняв про свою вірність для Німеччини, запротестував однак рішучо проти насилування прав Баварії. Сойм ухвалив баварському урядови вотум довіря. За вотум голосували: баварська народня партія, селянський союз і центр.

Міхенська міська рада протестує.

З Мінхену доносять: Міська рада, приняла внесення соц. демократів і незалежних, де строго осуджується становище баварського уряду супроти Німеччини. Внесення вказує на небезпеку, що загрожує Баварії з економічного боку. Міська рада надіється, що баварський уряд зреасумує негайно згадане рішення.

З польських справ.

Історичне засідання польського сойму 205 : 187.

На вчорашньому засіданню польського сойму була з шумом відіграна, аранжована вшехполяками, трагіфарса. Безпосередно по наглому внесенню К. П. К. в справі „воєвудської“ самоуправи, приступлено до дискусії над наглим внесенням правиці в справі довіря Пілсудскому. Серед великого гамору в лівім крилі сойму, забрав голос лідер вшехполяків Г л о м б і н ь с к і: „Наглість нашого внесення не вимагає надто широкого умотивування. Від двох місяців находиться держава в стадії кабінетової, а що за нею йде й політичної, економічної і фінансової кризи. З глибоким жалем стверджую, що неконституційне становище начальника держави... (Лівиця кричить: Брехня!) Перед двома місяцями викликав начальник держави крізу кабінету Поніковского, мотивуючи її тим, що кабінет не має буцім то доволі авторітету. Після димісії цього кабінету, начальник держави проволікав крізу, висовуючи чим раз то нові сумніви. Від трьох літ правив не маючи тих сумнівів. Сойм ухвалив 16. червня інтерпретацію сумнівів начальника держави дотично малої конституції і на цій основі десиґновано Головною Комісією на премієра Корфантого. Начальник держави заявив, що не має нічого проти його особи, але проти системи, отже проти рішення з 16. червня. Помимо заяви, що не буде перешкаджати Корфантому, начальник держави рішив не підписувати його номінації. (Оклики: Хай живе Пілсудскі!) Тим самим протиставив себе соймови і станув понад законом. Ми рішили, що ми є републікою. Обовязком кождого є шанувати закон. Начальник держави є першим горожанином і його обовязком є бути зразком для других. Начальник держави піднявся понад соймове рішення і тому не можемо мати довіря до нього“. (Оплески на правиці). Вслід за Ґлімбіньским промовив в імени ПСЛ, ППС, НПР, ПСЛ лівиці і Людових Рад В і т о с.

„Віддаючи Йосифови Пілсудскому владу начальника держави, висловив законодатний сойм дня 20. лютого 1919. р. у вступі до першої конституційної ухвали польської держави подяку для нього за повне праці виконування обовязків в службі батьківщини. В той спосіб рішення сойму було висловом признання і вдячности для боєвика за волю народу. (Голоси на лівиці: Хай живе Пілсудскі! Геть з Корфантим!)

З того часу минуло три і пів року дальшої праці начальника держави серед найтяжчих умов, яка довела нині до закінчення війни і унормовання так внутрішних як і зовнішних взаємин. Внесення зґолошене з боку ЗЛН, ХД, НХСЛ є завершенням огидної кампанії, веденої проти начальника держави певними партіями, які не лякаються ніяких клевет, ані образ киданих на голову держави. Мусимо висловити глубокий жаль, що тим внесенням, опертим на фальшивих основах, ображено саму державу в особі її представника. Через обниження авторитету начальника держави, обнижено повагу супроти власних горожан і заграниці. З тих причин ми категорично заявляємося проти внесення“.

Після обох заяв приступлено до мерітум наглого внесення. Серед невгаваючого гамору лівиці говорив Д у б а н о в і ч до уха стенографови:

„Я не був свідком творення малої конституції. Тоді мав сойм перед собою два виходи. Обмежити функції начальника держави до цивільних справ і зробити його чинником невідповідальним супроти сойму, або полишити за ним характер начального вожда і увільнити його від парляментарної відповідальности. Був би це устрій клясичної автократії, зближеної до середньовічного абсолютизму, але тоді ми не малиби законної основи до такого внесення, як нині. Колиб панове були вирішили форму абсолютної монархії, ми мусілиби себе льояльно підпорядкувати і шанувати закони, аж до їх зміни. Але ми рішили дати Польщі модерний устрій. Найвищим чинником зробили ми сойм, а начальникови держави поручили ми становище виконавця, волі сойму, виконавця відповідального перед соймом. — Начальник приняв це рішення і обіцяв йому повинуватися.

Від того часу протягом трьох літ діяльности начальника держави нераз проявлялася недостача численняся з волею сойму, недостача зрозуміння, чим для модерної держави є умови економічного розвитку, чим є для неї ідея закона. Діяльність начальника держави викликала шкідливі тертя. Зразу ішла вона поза законом, але не проти нього. Щойно поваленням кабінету п. Поніковского і 8 тижневою крізою війшла вона в безпосередний конфлікт з обовязуючим законом. Бажаючи скоротити крізу, соймова більшість запропонувала привернення влади кабінетови Поніковского. Начальник держави унеможливив цей вихід і висунув конституційні сумніви, доводячи до боротьби о закон“.

М а р ш а л о к: „Хтось з ґалерії з третього прясла, від входу допустився злочинного вчинку, який впровадив замішання (Кинуто сірководні „бомби“ на послів Оконя і Вуйцика). Я казав опорожнити III прясло і остерігаю, що коли повториться нелад, прикажу опорожнити цілу ґалерію“.

Д у б а н о в і ч говорить далі: Ясному текстови закону протиставив начальник держави опізнені сумніви. Рішенням 16. червня вияснив сойм значіння малої конституції. Сойм пішов далі і звернувся до начальника держави з просьбою о ініціятиву в справі утворення кабінету. Начальник держави довів до утворення кабінету Слівіньского, який одначе не міг позискати довіря сойму. До попередних прибув новий випадок урядування кабінету, до якого навіть сойм не має довіря. Начальник держави позбавив край кабінету Поніковского в до[...]

КЛИМ ПОЛІЩУК.

В сутінку печер святих.

(З хроніки сучасного лихоліття).

„...Лише те нове є трівале, що міцно корниться в старім“.
Д. Донцов.

[illegible] печер святих з[illegible] було тихо. Инколи тільки, між трунами святих преподобників, як загадкова тінь, пройманє невиразна постать вартового черця з тоненькою восковою свічкою в руках і тільки всього. З того часу, як розпорядженням влади було перепроваджено „науковий огляд“ нетлінних мощей Дванайцятьох братів, що будували Печерську Лавру, — прочан наче мітлою замело... Не помагав нічого й чудодійний колодязь святих Антонія і Теодозія, до якого колись приходили всі скорблящі й болящі з усіх кінців широкої України.

— Грішите ви всі тут... — говорив ченцям випадковий прочанин. — Коли хочете покутувати гріхи свої, то йдіть у світ...

Ченці слухали й мовчали, бо що могли сказати... Як не міцні були монастирські стіни, але вже й вони не раз і не два стрясалися від того, що ділося поза ними, і ченці не раз уже чули про якісь „революційні перевороти“ й — „міжбратні змагання“. Отець ігумен, який мав дар передбачати будучність, ще після першого перевороту, скликав усіх до себе і сказав їм словами апостола Павла:

„Хто не працює, той не їсть“...

Слухали його ченці й не розуміли, до чого він це каже. Думали про себе:

— Чи потрібно про це згадувати в такому монастирі, як наш, де споконвіку зібралося стільки добра всякого?...

Але вже через якийсь час, коли богаті монастирські ліси стали нищитися якимись невідомими, а родючі лани поділилися на маленькі смужки між селянами, колись такими вірними ченцям, — зрозуміли вагу слів ігумена і стали скорочувати час молитов для того, щоб збільшити час праці. Тоді-то трапилися перші випадки спокуси „світовою славою“ і багато ченців скинули з себе чернечу одежу й пішли в шум людського життя. Тільки ті, що мали силу віри, зосталися тут і на далі, аби чесно діждатися смертного часу і тим зберегти святість славного колись монастиря. Та Ворог людського роду не давав їм спокою і часто люто знущався над ними. Особливо познущався над ними тим „науковим оглядом“, коли були розтрушені кости Дванайцятьох братів і прилюдно висміяна нетлінність святих преподобників... Після того широке монастирське подвіря стало пусткою і тільки инколи зявлялася на нім заскубана постать якогось приблудного інтелігента, що ховалася від танцюючого поза мурами монастиря, жорстокого терору нової влади, або шукала куска хліба. Але ні одного, ні другого не могли дати приблудному чесні ченці, бо й самі були безпорадні. Все, що зосталося для слави їх монастиря, містилося в дорогоцінних самоцвітах на чудодійному образі Матері Божої та в пишно золоченому іконостасі, цьому дійсному архитворі мистецтва, що повстав заходами великих преподобників монастиря і боговгодливих князів Київських та гетьманів Запоріжських. Перед ним жертвенно палали свічки з найчистійшого воску й курився синіми пасмами палестинський феміям, що з такими труднаціями зберігав у себе старий ігумен...

І ото в такий саме час коло колодязя святих преподобників Антонія і Теодозія стрінувся отець ігумен з якимсь невідомим. Був стрункий, високий, в сурдуті, з блідим лицем і палаючими очима. Про що вони говорили між собою, про те нікому не відомо, але відомо всім, що він став перед отцем ігуменом на коліна і зі сльозами на очах просив прийняти його до монастиря.

II.

.. Як опинився в цьому монастирі, — сам не знав. Пригадував лише, як нераз було, їдучи по Дніпру пароплавом, з німим захопленням дивився на ряд золотих голов лаврських церков, що так мальовничо виринали з густої зелені пишних садів і думав про те, якби так хоч один рік прожити там, щоб не чути й не бачити нічого того, що так настирливо виснажувало його своїми вимогами. Був час, коли він дивився навіть з призирством на золоті голови монастиря і цілком згоджувався з тими, що доказували необхідність знищення „вертепів блуду й лицемірства“, як вони називали монастирі, але вже на другий рік революції відчув у собі щось зовсім нове. І це нове чуття, що так несподівано запанувало в його серці, мало помалу стало перемагати всю арґументованність мізку, чим намагався виправдати себе в найбруднійших вчинках в часи боротьби за здійснення юнацьких мрій. Але після того, як в імення ідеї мусів спалити до щенту пять беззахистних сел, сила мозкових арґументацій ослабла цілком і чуття нового рішучо перемогло його й попровадило своїми шляхами...

Болюче жадання пізнати самого себе і зрозуміти ціль свого істнування заставило його зректися слави „борця за мрії“ і тихцем привело його до колодязя святих преподобників Антонія і Теодозія, де судилася щаслива зустріч з отцем ігуменом.

Сивий отець довго слухав сповідь про його бурхливе життя і тільки головою похитував:

— Так, так... В нашому [illegible]

тепер нікому невідомих замірах, довів до утворення уряду Слівіньского, обтяженого заявою недовір'я і протиставив себе в повні волі більшости сойму, яка рішає в кождій порядній державі і яка йдучи дорогою права десигнувала Войтіха Корфантого. Партії більшости (Стапіньскі: А тепер вже меншости) не прийшли до того відразу. А коли перевели десигнацію Корфантого, зробили це для того, що такий кабінет має ширше оперття в соймі, не говорючи вже про загальні симпатії в громадянстві. Устрій держави доведено до того, що Польща як републиканська і парляментарна держава далі працювати не може. Не жадайте від поміркованих партій, шоб вони зійшли з дороги права. Ніякі погрози — бо їх уже приноровлюється — не зворушать тої більшости. Дорогою права підемо до кінця". У відповідь на заяву Дубановіча говорив Поняговскі з „Визволення". „Не маю потреби протиставити аргументів аргументам внескодавців. Ходить о здемаскования певної перфідії а не о поборювання аргументів висунутих без доброї волі. На мою думку, ніхто з панів не квестіонує законоправности кроку начальника держави. Є певні приміти, симулюється обурення, а в основі річи признається коректне становище начальника держави. Кождий з панів знає, що начальник держави покликує уряд в порозумінню зі соймом і має право спротивитися накиненій кандидатурі. Не без інтересу виявляється, хто і чому веде кампанію проти начальника держави. Замісць консервативного табору, маємо в Польщі погробовців неволі. Група людей, яка почала боротьбу о незалежність і передовик тої групи є предметом ненависти панів. Для вас усе, що сталося від 6. серпня в ціли здобуття незалежности, є каригідне. Пятнуєте моменти, симулюючи це мнимим співділанням з центральними державами. Є це тільки симуляція, бо рівночасно висуваєте на чоло чоловіка, який брав участь в угодовій акції з Німцями а свою діяльність віддав на услуги Напєральського.

Отже осуджуєте виступлення до боротьби за незалежність не тому, що воно було оперте о центральні держави, але тому, що доконано його без вашої апробати. Ви є, на вашу думку, одинокі, що маєте в Польщі монополь на працю. Цей ваш монополь мусить бути усунений Тому не є це без значіння, хто нині поставив це внесення. Поставила його національна демократична група, яка витревало поборювала в Польщі усе, що було самостійним чином Польщі.

В імени своєї партії складаю таку заяву:

Цілий, за малими виїмками, польський нарід бачить в Иосифі Пілсудскім, першім начальнику нашої відродженої держави, символ побідної боротьби за незалежність і втілення громадянських чеснот; цілий світ бачить в ньому представника незалежної Польщі, яка в труді утривалює своє незалежне істнування. Для своїх і чужих, протягом перших літ істнування Польщі став Пілсудскі чинником і найбільшою запорукою правильного розвитку державних форм, легального поборювання себе політичних струй. Зголошене нині народовою демократією внесення о вотум недовір'я для Йосифа Пілсудского є тому, поминаючи замкнену в ньому брехню, брутальною спробою викликати в краю замішання дорогою поширення кризи на особу начальника держави, кинути грань внутрішної боротьби в хвилю повну небезпек для Польщі. Та пронята злою волею і позбавлена почуття відповідальности, нова спроба заговору на усталюючийся законо правний лад, примушує нас до висловлення погорди для того рода боротьби і мотивує нашу здержливість від опрокидування заключених у внесенню наглядних фалшів. Коли ми не фігурували в декларації, виголошеній тут іменем бльоку демократичних партій, то тільки з формального огляду. Наша заява йде цілковито по лінії цілої польскої демократії. Рівночасно ставлю внесення на поіменне голосування над внесенням правиці".

В імени Союза Жидівських послів заявив пос. Тон таке:

На нашу думку, начальник держави, як голова держави, має право відмовити номінації людям, з якими не може працювати. Десигнування Корфантого було демонстрацією і неповажно подуманим політичним вчинком. Вважаємо Корфантого невідповідним до того рода уряду, з огляду на його темперамент і минувшину. З особою начальника не вяжуть нас ніякі сентименти. Ми жалувалися навіть, що він відноситься до Жидів не з таким теплом і симпатією, з яким повинен ставитися начальник держави, а нераз покрив своїм чистим іменем почини зовсім нечисті. З бльоком лівиці не єднають нас ніякі договори. Ми тільки погоджуємося на демократичну ідею. У внесенню правиці бачимо факт ворожої, недемократичної, особистої ненависти, бачимо чин, який може потрясти основами держави і тому заявляємося проти внесення".

На цьому, на внесення Дембского, порішено замкнути дискусію.

Відтак приступлено до поіменного голосування над внеском правиці. Проти внесення голосувало 205 послів, за — 183. Чотири картки віддано чисті.

Побіду відсвяткувала лівиця польського сойму відспіванням „О честь вам панове магнати!"

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

Совітська Росія.

Голод.

Як доносять „Ізвестія" на основі докладів з голодуючих областей, смертельність в цих областях незвичайно висока. Допомога конечна. В деяких околицях голодує до 90% людности. Всі засоби сурогатів вичерпані. Худоба винищена. Зголоджена людність уживає до їдження навіз, собак і котів. В деяких губерніях (Вятська) люде кормляться соломою, половою, мохом, корою, глиною, травою і т. п. Найстрашніше те, що загально малі вигляди на збір, бо обсіяно мало поля. Значить: на другий рік грозить совітській Росії ще більший голод.

Холера в Петрограді.

По донесенням з Петрограду, занотовано там в останніх часах кілька випадків холери.

Переіменовання міст.

Большевики переіменували місто Петровськ на „Махачкала" і місто Темир-Хан Шуру на „Буюнакск" (Рпр.).

Цікавий процес.

З Москви подають: В Краснослобоцку розсуджувано справу двох жінок і мущин, котрі подавали себе за мнимо вратовану від смерти царську родину. Революційний трибунал засудив обжалованих на кару смерти через розстріл, яку замінено на 7-літну тяжку вязницю.

З Далекого Сходу.

Совітська преса доносить, що Приморське правительство готовить новий наступ проти большевиків на Далекім Сході.

Білі партизани на задах червоної армії розстріляли комуниста Ртищева, бувшого полковника, котрий організував в своїм часі червоні партизантські відділи проти Колчака.

Ще один проєкт.

„Рабочая Москва" (ч. 128) пише, що наркомюст (народній комісаріят юстиції) виготовив новий проєкт закону про знесення кари смерти для осіб, котрі не мають ще 18 літ.

Представник Естонії в Москві.

З Москви доносять: Представник Естонії Бірк вручив представникови ВЦИК. Калінінови свої засвідчаючі письма.

Совіти і Литва.

Як доносять з Москви, уповноважений Литви, Балтрушайтіс, вручив представителеви ВЦИК. свої нові засвідчаючі грамоти. Йому надано титул „надзвичайного посла і уповноваженого міністра".

Французький пароплав в Петрограді.

На днях причалив до петроградської пристані (перший в тім році) французький корабель „Каліфорнія". Він привіз різні річи для французької місії Червоного Хреста в Росії.

З чорної біржі в Москві.

На чорній біржі в Москві ціна чужих валют в половині липня значно підскочила. Нотовано: 10 рублів в золоті — 19·5 міл. сов. рублів, 1 золотник золота — 8 міл. руб., 1 золотник платини — 33 міл. руб., 1 фунт стерлінгів — 18·5 міл. руб., 1 долар — 3 міл. 700 тисяч руб. Ціна німецької марки і польської хитається. Пересічно платять за німецьку марку 12.000 руб., за польську — 1000 руб. Хитається також курс латишського рубля: остання ціна 16.000 руб. Замітний

рику богато списано всяких спокуг гріховних і чудес спасенних, але такого ще не траплялося...

— І як палив я ті села, — сподівався він, — то бачив, як горіли в огні малесенькі дітки і став сумніватися в справедливости своїх змагань...

— Так, так... сумно говорив йому старець. — Діти — дар Божий. Діти — будучність світу... Так і в Патерику пишеться десь...

— Так виходить, що я помилявся, коли в імення будучини, нищив саму будучину? — спитався він старця.

— Страшно помилявся, сину мій, дуже страшно! — відповів йому старець.

Тоді він упав перед ним на коліна і став просити, щоб той змилосердився над ним і приняв його в монастир за останнього послухача. Старець довго дивився йому в очі і коли побачив у них щирі сльози каяття, то сказав:

— Наш монастир на протязі віків був притулком для страдницьких душ, але ніколи не приймав він тих, що вже перестали горіти огнем віри... Твоя-ж душа, сину мій, тілько-що прокидається з важкого сну і, боюся я, щоб у затишку наших мурів не заснула вона знову!...

— Присягаюся! — кликнув він глибиною душі своєї. — Каяття моє щире і віра моя чиста!...

Тоді сивий старець мовчки повів його до чернечого братства, і, показуючи на нього, промовив:

— Навіть і в ці часи Божа воля не покинула нас і дає нам ще одного брата, який палає глибокою вірою в нього й гаряче оплакує сумні діла свої!...

Чернече братство вислухало його присягу вірної служби єдиному Панови над усіми Панами і відпровадило в сутінок печер святих до непорушного послуху печерного схоронителя старця Ананія...

І так, з бувшого партійного провідника, ентузіястичного революціонера й відданого „борця за мрії", він став смиренним монастирським послухачем і покірно виконував усі накази старця Ананія, разом з яким загадковою тінню хитався в сутінку печер святих, і, разом з яким, клячав перед мощами святих преподобників і вже не хотів навіть згадувати бурхливого світу...

Одного разу йому приснилася одна бувша партійна товаришка, яку безнадійно кохав колись. Була спокуслива, як змій, а солодка, як липовий мед. Обіймала, цілувала й кликала вернутися до бурхливого життя.

— Там навіть найбільший злочин можна виправдати потребою ідеї... — говорила йому на вухо.

— Облиш мене, сатано! — крикнув він, прокидаючись.

Потім лежав на свому вузенькому ліжку й довго — довго прислухався до тієї солодкої знемоги, що почувалася в тілі й ослаблювала думку про вічне.

Прийшов до себе лише тоді, коли почув за дверима голос старця Ананія, який говорив:

— Час уже й до праці вставати, мій сину!

Тоді він устав і розповів старцеви про все, що бачив у сні і що почував у дійсности, а той узяв його за руку й повів ген аж в глибину печер, де зоставив його на цілий день в пітьмі, в голоді й розмишленню Божому...

III.

Ченці монастиря часто дивувалися з нього.

— Дивно! Як світовий чоловік міг так присвятитися Богови?! То-ж днює і ночує в тих печерах і завжди при праці!... — говорили вони.

— А може то він тільки притворяється таким побожним, а в дійсности щось инше на думці має?... — казали другі.

— Так, так! — відзивалися треті. — Не забувайте, браття, що він один з найбільших революціонерів! Памятайте, що то вони робили „науковий огляд" мощей Дванайцяти братів!...

Але завжди такі розмови скінчалися на тому, що погоджувалися з тим, що чоловік він незвичайний. Незвичайним здавався він ще й через те, що його імення ще й досі було для них невідомим і знав його лише отець ігумен, та старець Ананій.

А він, після того спокусливого сну, ще більше запалився вірою в Бога, який досі здавався йому невідомим і так вирішив дати обітницю перед лицем всього чернечого братства, що до гробової дошки зостанеться вірним охоронителем святих печер і дбатиме про їх, як не дбатиме про своє власне життя.

В день Успіння Пречистої він голосно дав свою обітницю перед чудодійним її образом і так пішов з денного світла в пітьму святих печер, де день провадив в мовчазній праці, а ніч в горячій молитві коло мощей святих преподобників Антонія і Теодоз'я.

Старець Ананій, дивлячись на щирість свого послухача, доручив йому розкладати коло мощей святих преподобників жертвенні проскурки, що досі робив тільки сам, для чого особисто просив благословенства в отця ігумена.

З того часу він став тією загадковою тінню, яка була єдиною ознакою живого чуття в мовчазній усипальниці мертвих. О півночі, коли скінчав у своїй келії першу частину своїх молитов, брав у руки тонесеньку воскову свічку й нечутною ходою відправлявся до мощей Антонія й Теодозія, де й проводив решту ночі.

(Дальше буде).

великий попит на брилянти; за один карат платять 500—700 міл. рублів. (Рпр)

Ціни в Москві.

Дня 11. липня на московськім базарі нотовано такі ціни: пуд житної муки — 7,550.000 руб., фунт житного хліба — 170.000 руб., пуд пшеничної муки — 16 250.000 руб., фунт пшеничного хліба — 300 000 руб., пуд пшона — 13.880.000 руб., фунт бараболь — 170.000, фунт баранини — 850.000, фунт раф. цукру — 1,380.000, цукрового піску — 840.000, фунт масла — 950.000, фунт махорки — 860.000, чоботи — 30,630.000, черевики 23,130.000, аршин сукна — 5,670.000 руб.

Німці в сов. Росії.

Німецькі капіталісти, що згодилися зорганізувати в Петрограді автомобілеву і водну комунікацію а також перевести відбудову домів і водопроводів, жадають від совітського уряду гарантії у формі дозволу на вирубку лісів і експльоатацію рудокопів (ПАТ).

З жидівських справ.

Довкола мандату над Палестиною.

Ж. К. Б. доносить з Льондону: Затвердження мандату Англії над Палестиною наступило в суботу, 22. ц. м. В понеділок, 24. ц. м. о год. 3. пополудни мало відбутися явне засідання Ради Союзу Народів в ціли сформулування ратифікованого мандату. Артикул 14 ий мандату, що передбачує спосіб управильнення надзору над святими місцями в Палестині також ратифікований.

Високий комісар Палестини до Арабів.

Високий комісар Палестини сер Герберт Семюель виголосив на останнім засіданню Прибічної Ради промову, в якій запевнив Арабів, що вони не мають чого боятися інституції мандату, бо інтереси Арабів будуть бережені, а Жиди не будуть правити краєм. („Хвіля").

Маніфест Жидів до Арабів.

„Waad Haleumi" видав до Арабів маніфест, взиваючий їх до злуки з Жидами, щоби Палестину зробити щасливим краєм. В маніфесті сказано, що Жиди не приходять до Палестини як неприятелі, вони хотять тільки працювати для добра краю.

Протест Арабів.

Райтер довідується, що арабська делегація в Палестині вислала до міністрів загр. справ Англії, Франції, Італії та до Союза Народів протест проти затвердження мандату над Палестиною. В протесті піднесено, що цей мандат противиться приреченню Англії та артикулови 22-му статуту Союза Народів.

Пляни палестинського уряду.

По донесенням з Єрусалиму, негайно після ратифікації мандату над Палестиною, палестинський уряд оголосить номінацію своїх представників в столицях европейських і американських держав.

Уряд Палестини поробить також заходи в ціли затягнення загальної позички і приступить до емісії банкнотів та золотих і срібних монет з написами на всіх трьох краєвих мовах, а саме англійській, жидівській і арабській.

Східно-галицькі Жиди у англійського віцеконсуля.

„Хвіля" доносить, що дня 25. ц. м. заявилася у англійського віцеконсуля у Львові делегація Екзекутиви Сіоністичної Організації для Східної Галичини, зложена з президента д-ра Леона Райха, віцепр. д-ра Давіда Шрайбера і д-ра Еміля Шморака. През. д-р Райх зложив на руки віцеконсуля подяку для англійського уряду за полагодження справи мандату над Палестиною. У відповіди на цю подяку віцеконзуль, м. и., заявив, що цю справу полагоджено згідно з потребами і волею жидівського народу та що тепер Жиди мусять самі будувати свою національну державу.

Маніфестації Жидів.

З приводу затвердження палестинського мандату панує велика радість в жидівських колах у Львові і на провінції. Сіоністична організація у Львові одержує з провінції гратуляційні телеграми. В ріжних місцевостях Східної Галичини відбулися на днях великі жидівські маніфестації. Львівські Жиди устроюють в суботу 29. ц. м. пополудни велике маніфестаційне віче в салі „Народного Дому", на якім будуть виголошені реферати на тему: Значіння затвердження мандату.

Віднова філії „Просвіти" та „Сільського Господаря" після довшого просоння є доказом, що ідемо вперед „без ляку і зневіри". Протягом року втратив „Сільський Господар" свого провідника, д-ра М. Литвиновича, який перенісся до Коломиї, а який положив заслуги ще при віднові та скомплектованню бібліотеки при читальні „Просвіти" в Кутах, що найбільше досі проявляла життя. Заходом її відбувся традиційний концерт в честь Тараса Шевченка, який належить уважати найкращим святом в році, і в него вложили найбільше енергії місцеві провідники.

З дооколичних читалень „Просвіти" найбільше руху проявляє читальня в Кобаках, а то завдяки місцевим учителям та молоді, заходами якої уладжено багато театральних вистав, як в своїм, так і в поблизьких селах. Старші громадяне цього села занялись будовою „Народного Дому" і праця скоро поступає вперед. Велику втрату понесло село через передчасну смерть свого голови чит. „Просвіти", та душі усіх істнуючих товариств бл. п. Івана Букатчука, якому й уладжено величавий похорон.

Слабше представляються в окрузі кооперативи. Заниділа „Селянська Спілка" в Кобаках, через злий провід зійшла на нівець „Руська Каса" в Кутах, через брак грошей не проявляє життя „Господарська Спілка" в Кутах старих, неправильно функціонує „Овочева Спілка" в Кутах старих. Тому відчувається потреба здорової кооперативи і в тій ціли робиться заходи при підмозі „Сільського Господаря".

Клич Ратуйте голодних на Україні" знайшов відгомін в чотирьох місцевостях, а то в Кутах старих, Кутах місті, Кобаках і Слобідці та дальшу акцію стримали репресії зі сторони жандармерії.

Великих шкід з господарського огляду наробили в червни повени, а дня 13. липня ц. р. упав небувалої величини град і знищив до тла збіжжа, огородовину і садовину та понищив навіть бляшані дахи. Сподіватися належить, що власти, які саме тепер стягають грунтовий податок за усі воєнні літа, звільнять потерпівших бодай за рік біжучий і доставлять їм насіння на осінні засіви.

В. Цалинюк.

Турчинщина.

Організаційна робота.

Приходиться нам звістити про нові прояви громадянської організаційної праці в нашому повіті. І так 5. липня ц. р. відбулися в Турці по кількалітній перерві звичайні загальні збори філії „Сільського Господаря". Проводив о. Гр. Мороз з Борині, секретарював Дм. Великанович з Їльника. По звіті з діяльности уступаючого виділу зреферував д-р Мирон Кондрат справу переміни кружків С. Г. на кооперативи, виказуючи їх ціль і вераже значіння. Реферат дав товчок до незвичайно оживленої дискусії, яка скінчилася припорученням виділови, аби негайно скликав відпоручників усіх освітних і економічних установ для заложення „Повітового Комітету організації кооператив". Збори, в яких взяли на жаль дуже малу участь селяни, вибрали через аклямацію до виділу д-ра Мирона Кондрата, д-ра Любомира Даниловича, о. Івана Федевича, проф. Михайла Владичина і міщанина Осипа Стеця, а на заступників виділових о. Володимира Венгриновича і господаря Антона Жука з Лімної.

Дня 16. липня ц. р. відновлено читальню „Просвіти" в Середній Турці. Загальний збір по промовах д-ра Мирона Кондрата і о. Івана Федевича вибрав до виділу енергічних міщан, як Миколу Богдана, Івана Писанчина, Стефана Пуравця, Миколу Стахнова і Йосифа Стеця, отже є запорука, що читальня розвиється як найкраще. На зборі вражала неприсутність інтелігентів, котрі мають патріотичні фрази на устах, а не вважають своїм обовязком прибути на просвітні збори.

Так само загальні збори читальні „Просвіти" в Соколиках з дня 23. липня ц. р. не мали щастя відбуватися в присутности згаданих патріотів. Селяне прибули на збори масово, до читальні вписалося 56 членів, до виділу увійшли дуже свідомі і охочі до праці селяне Михайло Марців, Стефан Гема, Дмитро Максимовий, Настуня Моспан і инші. Д-р Мирон Кондрат і о. Володимир Венгринович мали гарні популярні виклади „про значіння освіти в життю народів і одиниці", проф. М. Владичин чимало причинився до цего, що обновлення читальні випало прямо імпозантно, та інтелігенція з Турки і тут не дописала! Не вже ж дасть вона себе випередити селянам і міщанам?

К.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Дописи з краю.

Кути, пов. Косів.

Огляд за минулий рік.

Хотяй судовий повіт Кути є складовою частиною політичного повіта косівського, однак з огляду на географічне положення є він для себе замкненою цілістю і живе своїм окремим життям. Має окремі просвітні та економічні інституції, які обєднують 20 сіл, що розтяглись від повіту снятинського аж до Закарпатської України. Живчик народнього життя бє тут марно. Інтелігенції української обмаль. Є села, де крім учительки, нема більше інтелігентних одиниць, отже не диво, що село без проводу не в силі як слід відгукнутись на клич дня. До того багато рухливих селян, вигнаних з хати бурливими подіями послідних літ, досі ще тиняється на чужині. Найбільше життя проявив ще центр повіта, себто: Кути, Кути старі та Кобаки. Є тут більше клясові школи, з яких (головно з кобацької) вийшла значна частина ідейної молоді, є тут чимало інтелігентних сил (учителі, священики) і т. д.

Минулий рік багатий важкими подіями. З коломийської тюрми вийшло на волю багато загартованих Гуцулів, які під ударами жорстокої долі зрозуміли вагу хвилі. Згадатиб і про конскрипцію, до якої нерадо станулo населення і стягнуло на себе переслідування та кари (пр. Дмитро Буда з Старих Кут заплатив 5000 Мп.) Сюди належить і данина, яку в послідних днях стягається насильно і грабиться людське майно. З відрадних проявів слід занотувати отворення приватних курсів гімназійних в Кутах, яким місцева Польонія, закрита жандармерією і старостом, робила неімовірні перепони. Курси ці стали наглядною потребою від хвилі поставлення кордонів на Черемоши, бо околиця тутешня висилала дітвору до Вижниці на Буковині. Удержувались вони виключно місцевими засобами, а то платнею учеників та принагідними збірками. З науки користало 40 учеників під проводом чотирьох професорів. По феріях істнуватимуть дві кляси, тож слід вже тепер подбати о як найчисленнійшу фреквенцію української дітвори, для якої прикладом повинна бути в минулім шкільнім році дітвора жидівська. Зазначити годиться, що гадку оснований цих курсів піддав професор Юліян Стефанович зі Львова, а душею і досі є о. Володимир Стефанович, парох Кут.

Студентські справи.

Ще з приводу конґресу українського студентства.

Тим разом маю надію, що моє письмо дійде, хоч хто знає, — два останні чомусь-то пропали. Тому затрону і тим разом по троха те, що писав раньше, та в першу чергу постараюся відповісти тов. Василенкови зі „Землі і Волі". Відповім йому слабо, я це знаю, та мимо усього всилля так велегласно, як він, вилаятися я не в силі, „буржуазна безхарактерність" не дозволяє.

Отже перша точка: „Галицька делеґація вела петлюрівську політику, себто польонофільську". І певно в консеквенції цеї політики галицька делеґація рішучо спротивилася допущенню на конгрес бойкотованого галицьким студентством, а записаного на краківському університеті п. П., і певно в імя поборювання цеї петлюрівщини товариші соціялісти заклали протест проти цього, а навіть „votum separatum".

„Політикою галицької делеґації керувала якась тайна чи чародійна рука" — це друга точка. Яка, пан Василенко не каже. Та приглянь-мося ближче політиці гал. делеґації, а може й найдемо ту руку. Гал. делеґація змагала до того, аби як найбільше студентства приєднати до боротьби, яку галицькій молоді приходиться вести за своє право вчитися в рідній школі. І коли товариші соціялісти своєю тактикою у поодиноких комісіях, яка зміряла до того, щоб майбутній „Центральний Союз Українського Студентства" та „Центральо допомоги Українському Студенству" зробити лиш номінально українськими, абе просто не допустити до їх зорганізовання, довели до різкого конфлікту між делеґаціями наддніпрянських організацій з Берліну і Варшави і собою, тоді то галицька делеґація, щоб не допустити до розбиття конгресу на наддніпрянський і галицький гурти, станула по стороні роботоохочих наддніпрянських груп і через сецесію соціялістів позбулася їх балакучого саботажу. І певно п. Василенко замітив, що після повороту тов. соціялістів уся намічена вже раньше конгресом робота була зроблена і прийшлося її лиш завершити відголосованням резолюції. Колиж і при цьому для соціялістів кождий натяк для поведення Москалів супроти української нації був атакою на комунізм і його ідеали, здійснені у РСФСР, і УССР, (так було при резолюції про голод на Україні

нак і про вищу школу), то вже не є виною решти конґресу, ані гал. делеґації, що всі легче відітхнули, коли славний „бльок“ рішив в друге і останнє вийти. Думаю, тут дійсно „розшифровано“ і найдено „чародійну руку“, та не поза гал. делеґацією а за тими, хто стидливо прикривався плащиком „соціялістичного бльоку“.

Цікаво лиш булоб дізнатися від тов. Василенка, котра із ухвалених резолюцій була такою, що його однодумці не могли залишитися на конґресі. Я маю враження, що такої немає, і що тов. соціялісти вийшли не тому, що не могли остатись, а тому, що їм не вільно було остатися. Таке принайменше каже мені „гохштаплерська“ льоґіка дійсности.

А тепер ще декілька слів про сам конґрес. Я попробую підчеркнути декілька загальних рисів конґресу, які характеристично відбивали від дотеперішних звичайних зборів української академічної молоді.

Перше, що кидалося в очі у конґресовій роботі це відсутність психічних ріжниць між більшістю Придніпрянців і Галичан. Аж дивним ставало, коли у питаннях, які моглиб ріжнити, і на ділі глибоко роздвоїли громадянство по обох боках Збруча, молодь находила все спільну мову і то не шляхом мозольного шукання компромісу, але безпосередно, стихійно, з глибини нової всеукраїнської вже психіки. Таке було у питаннях про вищу школу на Україні, подібна згідливість проявилася і у політичних дебатах. Правда, частина галицької молоді — а це соціялістичний бльок і дехто з еміґрації, ставилися боком до цего явища, донюхувалися скрізь петлюрівщини і контрреволюції, та були це іменно ті гурти, які ще до сьогодні не успіли набратися віри у власні сили і все ще орієнтуються — хто на Антанту, хто на большевиків, а дехто і на одних і на других.

Другим замітним явищем нарад був незвичайно високий культурний уровень дискусій. За ввесь час конґресу мимо темпераментних нераз прояв, ні разу не впало ні одно непарляментарне слово, ні разу противники не заатакували себе особисто. Розмови все відповідали повазі нарад і в більшости були пронизані доосередочним змаганням як найкраще вирішити одно чи друге питання. Лиш знову обі „орієнтуючіся на зовнішні сили“ групи частійше виступали як оборонці своїх, не все ясних, прінціпів, чим як співробітники у спільному ділі. І отся культурна, толєрантна постава більшости конґресу виводила з рівноваґи головно т. зв. соціялістів, які, шукаючи причин для розбиття і обезцінення конґресу, зі своїми атаками попадали усе у порожнє і накінець вийшли — з формальних причин.

Третьою додатньою сторінкою конґресу була його діловитість. Студентство, яке довгі роки не сходилося у такому складі, яке перейшло через цілий вир визвольної боротьби: ціле пекло повоєнних орієнтацій зневіри, розпуки, еміґраційних злиднів і таборових мук, у своїй більшости рішуче отряслося з цеї безнадійности, у якій ще потапає дуже значна частина суспільности і спокійно застановлялося над способом як взятись до продовжування діла визволення. У 16-ти днях нарад розглянено точно питання вищої освіти на всій Україні і на еміґрації, встановлено напрямки, по яким повинна йти академічна і суспільна праця студентства, заложено центральні орґанізації — станову і економічну, розглянено питання позашкільної освіти, тілесного виховання, жіноче і и. А провідною думкою усіх рішень і завдань, які поставило собі студентство, була ще раз підчеркнена активність у змаганні до національного ідеалу, власної соборної незалежної держави, у якій, по словам одної з резолюцій (яка й була причиною першої сецесії, т. зв. соціялістів) „булиб як найширше забезпечені інтереси трудових українських мас“.

Колиб вважати конґрес свого рода іспитом студентства на зрілість до цивільної поважної праці, то — на мою думку — студентство цей іспит здало!

Цоппот, липень 1922.

Я. Чиж.

Інформації для тих, котрі намірають виїхати на студії до Данціґу.

З вищих шкіл в Данціґу є тільки політехніка (Technische Hochschule), котра ще перед війною була одною з найкращих шкіл в Німеччині. Є шість факультетів (Fachabteilung) а то: 1. Архитектура, 2. Будівельна інжінерія (Bauingenieurwesen), 3. Будова машин з підвідділом електротехнічним (Maschinen ngenieu wesen), 4 Будова кораблів і їх машин (Schiffbau), 5. Хемія, 6. Загальне технічне знання (Allgemeine Wissenschaften).

В с т у п н и х і с п и т і в н і я к и х н е т р е б а з д а в а т и. Вказаним булоб, щоби вже т е п е р н е г а й н о в н о с и т и п о д а н н я о п р и н я т т я (в німецькій мові). Подання адресувати: An das Geschäftszimmer der Technischen Hochschule zu Danzig-Langfuhr. До подання треба долучити: в оригіналі і в урядових переводах на німецьку мову: 1) матуральне свідоцтво, 2) свідоцтво моральности, оскільки була перерва в студіях більше року, 4) Curriculum vitae (Хід студій, національність, релігія, державна приналежність і т. д.), 4) евентуально свідоцтво відходу з послідньо фреквентованої петентом Високої Школи.

Подання слати почтою і ждати на відповідь дома. Оплати на один семестер такі: а) Ausländergebühr (для негорожан Данціґа обовязкові) 2000 м. нім. (дві тисячі мар. німец.) на семестер, б) Auditorengebühr 10 м. нім. (десять) за годину на тиждень і семестер (разом виносять около 500 м. нім. на семестер), в) ріжні т. зв. Nebengebühr около 200 (двіста) марок нім. на семестер.

Виклади на зимовий семестер починаються 15. жовтня.

Точні інформації находяться в програмі викладів, які висилає: Geschäftszimmer der technischer Hochschule zu Danzig Langfuhr за надісланням 8 (вісім) м. нім.

Помешкання легче найти як у Львові. Ціна з умебльованням і постелею (инакше не винаймають) (місячно 300—500 м. нім. За світло і опал платиться окремо. Харч т. є. обід і вечера в mens-і на техніці. Обід тепер по 11 м. нім. денно, вечера по 8·50 м. нім. денно. Пересічне студентське удержання коштує тепер около 1800 м. нім. місячно.

На жадні допомоги не можна числити. Пашпортів на переїзд до Данціґу не потреба, тільки звичайна ідентичність.

За помешканням звертатися до посередника (Wohnungsvermittler) у Danzig-Langfuhr, Brunshoferweg 40, котрий за посередництво побирає оплату 50—100 м. нім.

Хто буде принятий, може звернутися о спеціяльні вияснення і поміч до: Гуртка українських студентів в Данціґу (адреса: Verein ukrainischer Studenten, Technische Hochschule Danzig-Langfuhr) тільки між 1—15 жовтня с. р.

Данціґ, дня 22. липня 1922.

Гурток українських студентів.

З усякими письменними замітками в справі допомогової акції в користь „Голодної України“ і українських еміґрантів в Польщі, хай наше жіноцтво звертається до „Союза Українок“ у Львові вул. Рутовського ч. 22. (Народний Дім).

РІЖНІ ВІСТИ.

Перед льондонською конференцією.

Аґ. Райтера подає: Льорд Бальфур вислав до Поанкаре повідомлення, що англійський уряд почувається щасливим, що буде міг бачити його як гостя в Льондоні. Бальфур завважує, що італійська кріза може бути перешкодою для приїзду італійських заступників в так короткому реченці. Дальше додає Бальфур, що є конечною річчю, щоби на конференцію прибули також представники Бельгії й Еспанії, бо наради мають в програмі також справи, що будуть торкатися інтересів тих держав.

На тему конференції Л. Джорджа і Поанкаре.

Французька преса обговорює з великим заінтересованням справу недалекої конференції Поанкаре з Л. Джорджом. На ту тему пише „Матен“: Ця конференція мусить бути рішаючою. Франція не може довше вдоволятися середниками, що не ведуть до позитивної і конкретної цілі. Програмою Франції не є знищити або розірвати на части німецьку державу, її ціллю є усунути тільки дволичність в політиці. Поанкаре верне з Льондону або з концесіями, або з повним „фейр плей“. Жадає цего публична опінія Франції.

„Л Евр.“ пише: Останнє засідання англійського кабінету виказало можливість нових трудностей на будучій конференції премієрів. Ті трудноші полягають на тому, що Поанкаре жадає докладного очеркнення програми нарад, натомісць Лі Джордж змагає неначеб до поширення цеї програми. Поанкаре має на думці висунути тезу, на підставі якої Франція не хоче з гори приписувати злої волі німецькому урядови і хоче дати Німеччині дуже коротку мораторію.

Боротьба з націоналістичним рухом в Єгипті.

ВБК. доносить з Льондону: В Каїрі і Александрії арештовано ряд приклонників Заґлюля Паші, тому що оголосили вони маніфест, де підбурюють населення проти Анґлії і Єгипетського уряду.

Протест Арабів.

Аґ. Райтера доносить, що арабська делеґація в Палестині вислала до міністрів закордоних справ Анґлії, Франції і до Союза Народів протест проти затвердження палєстинського мандату. В протесті піднесено, що цей мандат супротивляється приреченню Анґлії з 1915 р. і 22 ст. статута Союзу Народів.

Нарада репараційної комісії.

Парижський „Журналь“ доносить, що репараційна комісія радила вже над австрійською справою і питанням Шантунґу. Справи мораторії на разі ще не обговорювано.

Д-р Брайтшайд в Парижі.

ПАТ. доносить, що до Парижа прибув представник німецьких незалежних соціялістів д-р Брайтшайд, щоби взяти участь в обході річниці смерти Жофра. Д-р Брайтшайд буде промовляти іменем німецьких соціялістів.

Берлін російським політичним центром.

„Шікаґо Трібюн“ пишучи про розбиття гаґської конференції, висказує переконання, що Берлін може статися по Москві головним російським політичним центром.

Димісія Ірляндського міністра закордонних справ.

ПАТ. доносить з Дебліна, що міністр закордонних справ ірляндського уряду Дефн, подався до димісії.

Ватикан помагає голодуючим в Росії.

Аґ. Аваса доносить, що ватиканська місія помочі голодуючим в Росії виїхала вже з Барі через Константинопіль до Росії.

Морґентав у папи.

ПАТ. доносить, що сенатор Морґентав прибув до Риму і відбув довшу конференцію з папою в справі Палестини.

Троцький готовиться до утечі?

„Зідслявіще Корр.“ доносить з Парижа: Як подає „Саторде́йнюз“, Троцький і инші большевицькі провідники, приготовили вже подрібний плян утечі на випадок упадку совітської влади в Росії.

Микола Миколаєвич в Баварії.

„Сєводня“ пише, що б. князь Микола Миколаєвич прибув з Італії до Баварії і думає там поселитися. Правдоподібно замешкає він недалеко посілости кн. Ляйхтенберґа в гор. Баварії.

Спростовання Денікіна.

„Русспресс“ доносить з Парижа: „Послєднія Новості“ поміщують лист генерала Денікіна такого змісту:

„В Будапешті я не був. З генералом бар. Вранґлем не бачився. В ніякій звязи з ним не стою. Політикою зовсім не займаюся. Мешкаю з економічних мотивів на провінції, на Угорщині.

Енвер паша еміром Туркестану.

З Константинополя доносять, що Енвер пашу проголосило населення занятих ним областей Мезопотамії, еміром Туркестану.

Евакуація російських збігців з Константинополя.

„Тан“ доносить з Константинополя, що 7 держав які належать до Союзу Народів, субскрибувало конечну грошеву суму, для переведення евакуації 15.000 російських збігців з Константинополя. Будуть вони перевезені на Угорщину, до Юґославії і Болгарії. Уряди цих держав згодилися приняти збігців.

Нафтова конференція в Газі.

В м. вересні відбудеться в Газі міжнародна конференція трестів і нафтових підприємств Европи.

МАЛИЙ ФЕЙЛЄТОН.

З дороги життя.

ДУМА.

Ой, що в Софійському заграли дзвони, затремтіли,
Не білі голуби — янголи у небо полетіли.
Ой там збіралися під прапори, під соняшні,
Ще й сині, від нині
Не буде більше пана у Вільній Україні.

Ідуть, ідуть з музикою
Під тінню прапорів
Прекрасною, великою
Рікою стиглих нив.
Ідуть, ідуть, вітаються
І славлять щасні дні.
Жахтять — переливаються
Їх душі вогняні.

Ой, там виходили попи з Софійської, з-за брами
З хрестами, з корогвами
У шатах золотих коло Богдана правлять службу
Божу, як рожу!
Вітай свою, Вкраїно, долю, — ві[тай] дівчину гожу!

Горять, горять свободою
Вчорашнії раби,
Бо чули: „Встань з природою“
Звук янґола труби.
І встали всі співаючи
З природою весни
З природою вітаючи
Чудові, дійсні сни.

Як засміялося до них та праведне сонце:

„Не дурно гріло я, світило у кожнеє віконце!“
Як заходилися хмарами ткати скатертини —
Хвилини —
Цвітуть та розцвітають небесні бархатини.

Цвітуть в піснях вкраїночки
Дзвіночки сріблян
Душею. Чорнобрівочки
Струнчасто — осяйні.
Тож матері майбутнії
Стрічають дні ясні.
О, хвилі незабутнії!
О, сонце! О, пісні!

Ой, що в Софійському та грали дзвони — замовкали.
Там прапори приймали, до народа промовляли...
„Гей разом, разом станемо на ворога ми, браття, —
Завзяття! —
Хто зрадить Матір-Україну —
Прокляття тим, прокляття!

І суне військо лавою
Від білих, тихих брам,
Із „Заповітом“, „Славою“.
Весь Київ — наче храм.

В нім скапала кров часові,
Кров мучнів без вінця...
І в нім горять Тарасові
Вкраїнськії серця.

П. Тичина.

ТЕЛЄГРАМИ.

Перед стрічою Поанкаре з Льойд Джорджом.

Льондон (ПАТ.) „Дейли Тел.“ доносить, що французький амбасадор навідався до уряду закордонних справ, але не приніс відповіди Поанкаре на вторкову ноту Бальфура. Сподіються, що французька відповідь наспіє до Льондона протягом сьогоднішнього дня.

Париж (ПАТ.) ВКБ. По звідомленням часописів, Поанкаре з відповідю своєю буде мабуть виждати на полагоду італійської кризи, що, як догадуються, послідує на другий тиждень. Колиб італійська кріза протяглася дальше, Італію, як догадуються, заступав би на льондонській конференції її амбасадор у Льондоні. По донесенням „Пті Паризієн“ з Льондона, англійські офіціяльні круги приписують велике значіння участи італійського правительства в льондонській конференції.

Конфлікт з Баварією.

Берлін (ПАТ.) ВБК. „Берл. Цтг. ам Мтг.“ довідується про негайне відложення засідання німецького уряду в справі Баварії. Заповіджену на нині передпол. Раду міністрів під проводом президента Еберта в останній хвилі безреченцево відложено. На сьогоднішньому засіданні Ради міністрів мало запасти оконечне рішення в справі Баварії. Переговорів, навязаних президентом Ебертом, в котрих бере участь президент Лєбе, не покінчено. Переговори ці зміряють до злагіднення конфлікту.

Дві совітські ноти до Румунії.

Москва (ПАТ.) Вольф. Російський нарком закордонних справ оголосив у часописях дві ноти совітського правительства до румунського правительства. Перша нота домагається рішучо здержання помочі для військових протисовітських організацій, розоруження їх і розвязання, а також розвязання т. зв. дипльоматичних місій. Друга нота висловлює надію, що румунське правительство здементує часописні вістки про поширювання „агітаційної бібули“ українським військовим літаком, котрий мав осісти в Румунії, та жадає, щоби обох совітських летунів відіслано на Вкраїну.

Лєнін їде на Крим.

Берлін (ПАТ.) „Тел. Юнайтед Кемп.“ доносить з Москви, що лікарі поручили Лєнінови побут на Криму. Лєнін виїде в найблизчих днях з Москви і замешкає в давньому великокняжому замку в Ялті. Для його особистої охорони відійшов на Крим баталіон московської гвардії.

Заява Л. Джорджа.

Льондон (ПАТ.) В палаті громад заявив Л. Джордж, що предвиджує конечність нової конференції. Пригадав, яке становище займали союзники супроти Росії підчас війни. Союзникам не можна закидати, начеб спричинили інвазію в Росії, бо союзники перешкодили Німцям оволодіти російськими скарбами. Нинішня Росія вийде з теперішних услівій лише при помочі культурного світа, виконавши деякі застереженя.

НОВИНКИ.

— **Здоровля Е. Чикаленка.** Як довідуємося, здоровля нашого громадського діяча Евгена Чикаленка значно покращало. Хорим заопікувалися найзнаменитші віденські лікарі — інтерніст проф. Візель та хирург проф. Ранці. 21. червня піддався Чикаленко операції жолудка, котра перейшла щасливо. Операція була дуже тяжка: хорому зроблено в жолудку новий вихід, бо в старому була язва. Операція ся дуже намучила п. Чикаленка, але тепер він уже почуває себе добре і без міри вдячний своїм лікарям за привернення здоровля.

— **Дирекція поліції остерігає „Dziennik Ludowy“.** Редакція органу ППС. „Dziennik Ludowy“ дістала від львівської дирекції поліції осторогу, в якій сказано, що згаданий орган з приводу кабінетної кризи поміщує тенденційні статті, які мають на меті збудити ненависть до деяких суспільних кляс, що може зле вплинути на настрої громадянства, особливо в „Малопольщі“. Осторога кінчиться погрозою, що наколи редакція не змінить напрямку щоденника, то поліція буде змушена його закрити.

— **Політичний двобій.** Редактор італійського соціялістичного щоденника вислав редакторови органу фашістів „Popolo del Italia“ секундантів, з приводу зневажливої статті в соціялістичній газеті проти особи редактора другого табору. (ПАТ.)

— **Доріжня в Австрії.** Товариство реставраційних ваґонів в Австрії визначило сталі ціни на харчі: снідання 2200 К, обід і вечера 10.000 корон.

— **Порцелянові дзвони.** В Саксонії скінчено відлив порцелянових дзвонів для костела в Мейсен.

— **Большевицька шпіонажа в чеській армії.** Чехословацьке міністерство війни офіціяльно доносить, що у одного офіцера ґенерального штабу явився большевицький аґент і намовляв його за гроші зрадити військові тайни. Офіцер повідомив про те свойого команданта і шпіона арештовано. (Рпресс.)

— **Пропала жінка** Перед десятьма місяцями виїхала Рузя Павільон зі Львова з вул. Короля Лєщиньского ч. 10 до Володимира Волинського, щоби там відвідати родину і до тепер слід за нею загинув. Слідство виявило, що вище згадану арештували в Копичинцях невідомі аґенти поліції під замітом шпіонажі. Досі не найдено ані тих аґентів, ані жінки.

— **Щеплення проти холери.** З приводу того, що в Рівному появилися випадки холери, залізнича влада вимагає від пасажирів, що їдуть в ту область свідоцтва щеплення проти холери. Особи, що бажають їхати на схід і мати свідоцтво щеплення зобовязані зголоситися в бюрі міського фізикату у львівському ратуші І. пов.

— **Пряме получення Львів-Відень** З днем 23. липня впроваджено між Львовом і Віднем безпосередне получення постійними потягами Ч. 204 (відізд зі Львова 18·05) і Ч. 203 (приїзд до Львова 8·35).

— **Лиса жінка.** В одному місті у Франції відбувся цікавий розводовий процес, в якому один горожанин обжаловує свою жінку, що вона ще перед шлюбом мала лису голову, але скривала лисину штучним волосям. Нещасний муж доказував у суді також, що його жінка має на нозі зрослі пальці, що будить в ньому прикре почуття обридження. Суд не дав дозволу на розвід мотивуючи це тим, що всі фізичні хиби у жінки повинен чоловік пізнати ще перед шлюбом.

— **Бандитизм.** Недавно недалеко Озерян замасковані бандити поранили тяжко купця Офенцелера і ограбили у нього більшу суму грошей. Коло Підгорець бандити замордували купця Боруха Мантля та ограбили його дім. В селі Воля кобилянська п. Самбір в ночи у купця Бегляйтера ограблено 100.000 мп. і дорогі річи вартости 150.000 мп.

— **Пояснення.** На нотатку „Глинянські містерії“ поміщені в 120 ч. нашого часопису дістали ми таке пояснення: Глинянська каса т. зв. задаткова з причини воєнного лихоліття хилилася цілковито до упадку, а навіть грозило, що з огляду на велике число членів Поляків і Жидів перейде цілком в чужі нам руки. Інтеліґенція міста Глинян до того факту віднеслася з винятком одиниць байдуже. Отже персонал касовий був довгі літа неукраїнський. Нинішна дирекція, вибрана доперва 22. V. 1922 і власне з причини недостачі персоналу майже в перших днях урядовання повстав немилий інцідент в висилці листа. Запримітивши се, Дирекція листовно перепросила о. Садовського, пересилаючи лист дослівного змісту в українській мові. — З поважанням *д-р Микола Рибак.*

В тій самій справі дістала наша редакція від громадян м. Глинян письмо, яке подаємо в скороченню: „Народний Дім“ в Глинянах будується 10 літ і досі нема надії на закінчення будови. Коли скликано в тій справі загальні збори, то на 300 міщан явилося 4, а на 20 інтеліґентів 6 осіб, з яких не всі вписалися в члени. Загальні збори „Народного Дому“, які відбулися зараз по прибуттю д-ра Рибака до Глинян, не могли уділити б. управі абсолюторії з огляду на неясну діяльність. Стара дирекція, в склад якої входили і о. Садовський та п. Костенюк не висвітлили сумнівних фактів діяльности і досі, чим здержано всяку діяльність корінно глинянської інтелігенції. Що до дирекції каси, то вона на протязі 40 літ урядувала в польській мові, а тим самим д-р Рибак не міг так скоро змінити установ цеї каси, в якій він урядує від 22. V. 1922. Д-р Рибак веде працю безінтересовно без винагороди, а про реформи ще не може бути мови. Що до письма в польській мові, то його вислав урядник помилково, а д-р Рибак виготовив це письмо зараз по українськи. Заслугою д-ра Рибака є факт, що в суді ведуться розправи по українськи. Він-жеж веде багато політичних процесів безплатно, за що йому належиться подяка. — Наступає 10 підписів.

ЖЕРТВИ

Голодній Україні

Громадяне м. Бережани: по 1000: д-р Лаврівський, д-р Бемко; 800 Бабяк Ф.; по 500: Бабій, Бородайко А., Дзюба А., Кізима В., Коковський Ф., Копцюх В., Корба, д-р Левицький, інж. Мацієвський, радн. Щербатюк, радн. Цурковський, д-р Свістель, д-р Пашківський, Мартинець, Шогибковський, д-р Терлецький, Зугаєвич, Цуприк, Сакалюк, Остап Манацький (Біще), д-р Померанц; 250 Служинська; по 200: Сендецька, Крипякевич, Клецор, Сінґалевич; по 100: радн. Бачинський, Лонкевич, Мидляк, Кошикова, Маринецький, Войтович, Кізимівна.

Скарбові урядники — Львів: по 2000: Дурбак Г., Тустанович Д., Маркевич І.; 1.510 Гуссаковський В.; по 1000: Горишко С., Кордасевич Е., Пляцко Г., Медвідь І., Павлик Ф.; по 500: Зробек В., Нечипорівна, Абрисовський Р., К. Й.; 100 Яблонський В.

Складка урядників в Вадовичах: 3000 Шухевич П. прок.; по 1000: Козак А. ст. оф., Білик Г. ст. оф., Блавацький канд. адв., Підляшевський В. аплік. суд., Костецький І. уряд. подат., Яцишин М. секр. староства; 400 Козак Станислава, 100 Козак В. уч.

Збірка комітету в Любіни великім: по 2.500: о. Фединський І., Фединська Ярослава; 2000 Штайфер Е., 1500 полк. Біланц, 1100 Цигіль В.; по 1000: Голубець В., Наварівський Г., Шмагача М., Мартиняк І., Габа А., Кристаняк І., Місько Г. зв. Стаборовський, Лига К., Юськів Д., Юськів С., Юхніцький С., Мартиняк В., Мартиняк В., Зубіцький В., Соловій Анна, Соловій В., Мартиняк І., Сярий О., Процак Г., Кишко І., Орлік Зонька, Голубець В., Луків А., Яхніцький І., Кондзьола І.; 700 Очерклєвич М., 600 Соловій С.; по 500: Фединська А., Фединська Олюся, Фединська Ірена, Фединський Ромцьо, Бунцель Ф., Чухновський З., Міськів М., Шеремета І., Горностай П., Наварівський С., Шимер С., Голубець О., Ціпора М., Дрікс Ізаак, Жила С., Борецький О., Мрак А., Папірник О., Сярий І., Мартиняк О., Соловій М., Жила О., Магоцький П., Вільд Т., Горностай В., Магоцький І., Труш М., Болух В., Ільчишин А., Андрушко К., Ільчишин І., Сусусловський О., Баран Д., Наварівський М., Борецька З.; по 400: Борецький Г., Труш А.; по 300: Соловій М., Ільчишин В., Гайдук М., Маца С., Ґандзель Г., Голубець А., Навроцький І., Ільчишин Анна, Мітренґа М., Баран І., Габа І., Кремер, Замихівський І., Борецька К., Шмаґала І., Кертуцький В., Мацелюх О., Місько Г., Решміґ Абусь; по 200: Туркалєк Д., Андрушків І., Косик Г., Магоцький М., Більська М., Дудок Федь, Баран Г., Борецький М., Ільчишин Мих., Сярий Я., Мартиняк В., Мартиняк А., Луків І., Гуменний С., Стахів І., Банах Г., Соловій М., Акер І., Гавсер, Фляшеберґ Г., Стахів К., Місько Ф., Іваськевич В., Шмаґала М., Бешлей А., Луків І., Думас Гр., Шипер З., Андрушків М., Соловій І., Паук І., Ощипка М.; 190 Стецишин В., 150 Луків М., 160 Паньків І., 140 Якімець А.; по 100: Банах І., Труш З., Вербіцький В., Румінський Ф., Андрушків О., Румінська А., Румінський В., Коромець Г., Заграй З., Ґерин І., Ґерин М., Борецький М., Лига Д., Банах А., Федишин І., Ільчишин О., Стахів Г., Яхніцький С., Паук І., Борецький Г., Мартиняк І., Мартиняк М., Гродзіцький С., Горностай П., Реттіґ Хаїм, Горностай М., Еліяш М., Банк Маєр, Сярий В., Бублик В., Бублик І., Очеркневич В., Очеркневич Г., Очеркневич О., Сяра М., Сярий Г., Яримчук Д., Цигіль Д., Процак В., Гуменний С., Орлік В., Яхніцький П., Строцький О., Шипер І., Ільчишин І., Мітренґа О., Боґоніс С., Войтухів К., Войтухів В., Бобеляк В., Ільчишин Г., Бобеляк О., Савка П., Андрушко Ів., Зубіцька А., Борецький В., Борецький М., Маґоцький В., Кметь С., Ковалишин М., Равський О., Кертуцький П., Шипер В., Паляш Р., Блавацький Ч., Рильський В., Андрушко Гринько, Голубець В., Розенберґ М., Яцишин З., Олеярник К., Вержановський С., Ільчишин С., Яхніцький В., Горностай В., Вержановська А., Равська А., Бобеляк В., Станґрет М., Фабрига І., Фабрига

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

Стан засівів.

Головний статистичний уряд у Варшаві видав про стан засівів на територіях польської держави і занятих нею земель таке звідомлення:

Наслідком опадів в місяци червни ц. р., головно на східнім і південнім сході, стан земних плодів представляється взагалі корисно. Виїмок творить долина середущої Висли (варшавське і келецьке воєвідство), що дальше діставала мало дощу.

Пересічний збір обіцяв такі скількости в кубічних сотнарах (900 кг.) з гектара (1·8 морга, 4 магдебурські морги, 0·9 десятини); озима пшениця 11·7; озиме жито 11·7; озимий ячмінь 10·4; ярий ячмінь 12·3; овес 11·9; лугове сіно 18·5; сіяне сіно 29·4.

Сподіваний урожай з одного гектара в ріжних воєвідствах для озимої пшениці і жита був такий: воєвідство варшавське 7·9 і 9·2; лодзинське 13·7 і 11·9; келецьке 8·5 і 9·5; люблинське 10·8 і 11·5; білостоцьке 11·3 і 12·2; новогродське 7·8 і 7·9; поліське 8·9 і 11·1; волинське 14·4 і 13·8; познанське 16·4 і 14·8; поморське 17·0 і 14·7; краківське 11·3 і 11·2; львівське 11·0 і 11·7; станиславівське 13·3 і 13·1; тернопільське 13·0 і 13·7.

Стан засівів инших важнійших земних плодів в клясифікаційних степенях буде: бараболя 3·6; цукрові бураки 3·3, причім 5 означує стан знаменитий, 4 добрий, 3 середній, 2 мірний і 1 злий.

Сподівана видатність цього року (на основі дат з кінця червня) буде приблизно для озимої пшениці о 4 процент більша чим торік, для озимого жита о 2 процент менша, для ячменю та сама і для вівса о 5 процент більша. Беручи під увагу побільшення посівної площі в цім році, сподіваний урожай буде для пшениці більший о 18 процент, жита о 20, ячменю о 11 і вівса о 26 процент чим торік. Найгірше представляються сіножати, тому збір сіна буде гірший, чим торік. За те бараболя дає надію на загальний збір 40–50 процент більший.

Ціни збіжа.

На збіжевій біржі у Варшаві були дня 22. ц. м. такі ціни (за 100 кг.): жито галицьке 15.200 мп., жито яре 16.500, ячмінь 17.000, овес 22.500, житня мука 23.800, житні отруби 9·250, пшеничні отруби 9.300, ячмінні отруби 9.250, ячмінні крупи 26.000.

Варшавські ґазети доносять, що наслідком спадку цін муки в останніх днях подешевів значно хліб. Пекарні продають уже фунт темного хліба за 65 мп. Упали також ціни бараболь і заповідається дальша знижка з огляду на великий урожай бараболь.

Львівська збіжева біржа цін не оголошує і у Львові удержується дальше дорожнеча.

Грошевий оборот в Юґославії.

По донесенням сербських ґазет в дни 30. червня ц. р. скількість паперових грошей, що находяться в Юґославії, піднеслась о 60 мільонів дінарів і виносила загалом 4,800 і на 860.000 дінарів.

Чеські гроші.

По звідомленням управи Чехословацького банку в часі від 8. до 15. липня ц. р. скількість чеських паперових грошей зменшилась о 220 мільонів корон. Таким чином в обороті находиться дотепер о 1,073 міл. менше, чим дозволено законом. Одночасно оголошено офіціяльно, що в чехословацькій державній скарбниці находились дня 15. липня ц. р. запаси золота і инших дорогоцінних металів вартости 1.547 міл. чеських корон.

Металічна монета в Румунії.

Румунський національний банк звернувся до міністерства фінансів з проєктом вибити на 500 мільонів металічної монети в вартости по 1, 2 і 5 леїв, призначеної на виміну відповідних паперових грошей. Зогляду на велику складність справи міністерство ще не дало відповіди.

Жнива в Росії і на Україні.

Надії совітського уряду на сегорічний урожай не оправдались. Ледви почалися жнива, а вже уряд стверджує новий неврожай, новий голод і новий помір. Голова всеросійського екзекутивного комітету Калінін їздив в останнім часі на Крим, що побіч України був шпихлірем російської держави і свої помічення оголосив на засіданню комітету помочи голодуючим.

Весь Крим, сказав він, находиться в тяжкім положенню. В містах голодує до 80 прц. людности, по селах до 90 прц. Сьогодні засіви виносять ледви пяту частину засівів торічних, решта лежить відлогом. Але й ті засіви завели — вся озимина пропала, не вродила нічого. Лише ярини обіцюють середнє жниво, оскільки не заскочить якась надзвичайна катастрофа. В найкращім разі сегорічне жниво висталоб на яких півтора місяця. На жаль, на Крим впала саранча і нищить і ті скупі засіви. Рівночасно кримські ліси падуть жертвою гусільниць, що знищили майже ввесь деревостан і тепер кидаються на винниці.

Новий неврожай обняв також район Одеси, значну частину херсонської ґубернії і майже всі ті околиці, де людність переживає страшну голодову катастрофу. Наслідком того з околиць, захоплених неврожаєм, людність починає втікати, мимо строгих заряджень совітської влади, що силоміць завертає втікачів на давні місця побуту. Ходить о те, щоби хліборобам не забракло робучих рук до жнив.

В противенстві до надморських сторін зовсім вдоволяючо заповідаються жнива на Україні, головно в західних її ґуберніях. Посівна площа є тут навіть висша від нормальної і виносить 20 проц. звичайної управи. В дуже добрім стані находяться плянтації бураків, що дають змогу пустити в рух около 40 цукроварень, між тим коли торік працювало всего 15 цукроварень на Україні.

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 27. липня: американські доляри 5850–5870, одинки і двійки 5760—5780, канад. доляри 5700—5720, одинки і двійки 5670—5680, нім. марки 11·80—11·90, сотки 11·40—11·60, дрібні 00·00—00·00, леї 32·50—33·50, дрібні 31·50-32·00, чеські корони 128·00—130·00, дрібні 122·00 до 125·00, австрійські тисячки новійшої емісії 600—650, старшої емісії 1600—1650, сотки новійшої емісії 60·00—65·00, стар. емісії 160·00 — 165·00, 50-коронівки 35·00—45·00, 20-коронівки 23—26, 10-коронівки 11—13, 1-ки і 2-ки 0·40—0·50, цар. рублі 5 сотки 160—170, сотки 150—160 25-рубл. 145—155, 10-ки рубл. 1·25—1·30, решта дрібних 0·70—0.85, думські тисячки 25·00 —32·00, думські 250-рубл. 15.00 до 22·00, карбованці 1·00—2.80 гривни 4·00—8·00, франц. франки 440—450, фунти штер. 24800.—25800, шв. франки 1000·00—1050·00 Золото: 20 кор. 22.000—25.500, 20-фр. 21.000—21.200, 20-марківки 23·800—24·000, фунти шт. 22·200—22.300, 10-рубл. 27.000—27.500, дол. 5.550—5.600. Срібло: Австр. корони 430—440, 5-кор. 2300—2350, фльорени 1160—1170, рублі 1900—1920, копійки 9·80—10·00, амер. доляри 4800—5000, половинки і чвертки 4.600—4.850, кан. дол. 4.650—4.700, дрібні 4.450—4.450, леї 445—448.

Всі матеріяли, призначені до „Жіночого Вістника", проситься надсилати на адресу: О. Коренцева, — Львів, Хмельовського 15

П., Верхола Т., Маґоцька А., Гайдучок О., Наварівський В., Хома Г., Вовнякевич М., Бачула А., Болтач В., Сярий І., Соловій М., Тимчишин Г., Процак М., Банах М., Орлік Г., Пуцята С., Пуцята О., Шипер А., Мацелюх Г., Жила М., Місько А., Ільчишин М., Бублик П., Борецький С., Маґоцький П., Луків І., Луків В., Луків Ів., Луків Г. Прочі нище 100 мп.

Просвітно-орґанізаційний фонд Тов-а „Просвіти".

164) о. Данило Попович в Гниличках 1000, кличе: о. Евгена Мацелюха в Зарубинцях, Івана Ющишина в Гниличках і Мусія Трача в Гниличках; 165) Осип Мурій в Тернополи 2000, кличе: Петра Оленець. о. Андрія Стасюка в Тернополи і о. Василя Глуховецького в Острові; 166) Пето Ярема у Львові 1000, кличе: Юрія Сидорака, Івана Криловського і Андрія Кусика у Львові; 167) Іван Голюка в Бережанах 2000, кличе: о. Михайла Залєського в Бережанах, о. Івана Кордубу в Бережанах о. Александра Бачинського в Козівці; 168) о. Плятон Карпинський в Острівци 1000; 169) Володимир Гамаль у Львові 2000, кличе: д-ра Богдана Савчака в Щирци, Миколу Байрака в Дрогобичи і Саву Никифорака в Станиславові; 170) д-р Василь Смолин в Кракові 1000, кличе: д-ра Ост. Макарушку у Львові, о. Мих. Сивенького в Дернові, о. Петра Коцюбу в Висічній, Яця Тишовницького в Довголуці; 171) о. д-р Василь Лаба у Львові 1500; 172) Андрій Пемчук в Замарстинові 1000 кличе: Василя Шевчука в Знесінюнові, Володимира Свідерського і Володимира Назалевича всіх з Замарстинова; 174) д-р Ілля Салагуб у Львові 2000, кличе: Зоню Іванчуківну в Мразниці, д-ра Івана Бандля у Львові, д-ра Семена Демидчука в Америці, д-ра Івана Сіяка у Варшаві, інж. Миколу Творидла в Підкарпатській Україні; 175) Іван Парій в Кремпні 1000, кличе: Івана Решетара і Михайла Хомяка в Кремпні і Павла Янішевського в Дошниці; 176) Антін Іванович Львів 1000, кличе: Йосифа Шабакевича в Гребеннім, Василя Міськевича в Ярославю і Дмитра Стирку в Ярославю; 177) Теодор Боліновський в Бокові 1000; 178) д-р Гіполіт Левицький в Стрию 1000; 179) Чикало Карло в Стегниківцях 1000, кличе: Івана Драґана в Балинцях і Ілька Семянчука в Опришівцях; 180) Читальня „Просвіта" в Стегниківцях 1000, кличе: читальню „Просвіта" в Черниховцях ад Збараж і в Івачові горішнім; 181) проф. Г. Мартинець Бережани 1000, кличе: проф. М. Підлужного, проф. Л. Крипякевича і д-ра Ф. С[illegible] всіх з Бережан.

Укра[illegible] [illegible]валіди.

Виказ жертв зложених в Адміністрації в часі від лютого до кінця червня с. р. на фонд „Українських Інвалідів. В лютім: Громада Чорний Острів 3000 Мих. Струтинський Львів 1000, Федь Федорців Львів 1000, Михайло Денис Львів 2000, збірка з миколаївського вечера Кристонопіль 1000, о. Є. Качмарський Славсько 500, д-р Т. Воєвідка Львів 500, д-р Юл. Савчак 2000, Складачі Ставропіґії 1000, — разом 12.0000 мп.

В марті: Анна Дембіцька Заліщики 1000, Волод. Брик Львів 500, Стефан Йосифович Лавочне 100, Казимира Боронь Офінок 300, Іл. Чиж Самбір 1000, Складачі Ставропіґії 1000, Чит. Підгородище 2000, Петро Смаль Лопатин 1000, Бол. Шулякевич Сянік 250, Марія Зубрей Дідилів 250, Теодор Маланяк Славсько 500, о. Олесницький Чортовець 1000, М. Кужіль Рогатин дохід з вечерниць 2350, Уряд парох. Дубовиця 1358, о. Мих. Шумило Стронятин 1000, о. І. Доніґевич Ясенів 320, Микола Яцків Львів 2000, Щербатюк Бережани 1000, Читальня Дусанів 1500, о. Ревакович 1000, о. Юл. Галькевич 500, о. Турчманович 500, о. Саляк 480, о. В. Ардан Корчів 500 — разом 21.408.

В квітни: Петро Курманович Львів 1000, Уряд парох. Мокряни 100, Омелян Левицький 3000, Мих. Мотиль 5000, Ілля Циж Самбір 1000 Сов. Йосифович Львів 100, Остап Весоловський Сянік 1000, І. Костишин Львів 1000, о. Решетилович 500, о. П. Решетило 1000, Н. Голояд Пізнанка 1000, дохід з концерту в Новоселиці 1675·50, д-р Ст. Брикович Тернопіль 5000, Василь Мішишин 500, збірка в Губині 2031, збірка в Сокільци 1219, Лев Рудницький 500, д-р Мих. Волошин 1000, д-р Ардан Любачів 500, Червінський Любачів 500, Олена Бардахівська 500, Ірка Зубрей 200, о. Ом. Кормош Перемишль 1000, проф. Погорецький 500, Стефан Бур 200, Б. Старецький Тернопіль 500, д-р Ст. Дмоховський Перемишль 500, Иосафат Рубінович 2000, Управа фабрики „Оксана" 10.000, Уряд парох. Стецева збірка 7200, о. Ксеноф. Сосенко Конюхів 1000, збірка парохії Брусно 1000, Уряд парох. Павлокома 525, Стефанія Стефанівська Львів 2500, Павло Микитин Швейків 400, о. Чернецький Дикв 1000, Василь Юрас Клепарів 1000, Іван Дмитришин Львів 300, село Чаниш 2000, д-р Гриць Гарматій Теребовля 2000, Вол. Гвоздович Густ 1000, о. Вол. Федів збірка 865, — разом 63.815·50.

В маю: о. Бойко збірка в Погорілець і Підгайчик 4000, з акафисту в Переволочній 2414, о. А. Макар Олешичі 500, П. Кузьма Олешичі 500, о. І. Карпевич Монастириска збірка 1000, о. М. Шараневич Поручин 1000, о. О. Гоцький Дврші збірка 3000, о. В. Рожейовський Новосілки 1000, о. Левицький Оброшин 5000, о. Теодозій Гриник Тенетиска 1100, збірка громади Середне 4000, чит. „Просвіти" Вільки зміївські 2000, Мих. Савуляк Тернопіль 500, Кружок аматор. Горбків 10000, М. Зубрей Дідилів 200, о. Йос. Рейнарович Коритники 4500, о. В. Антонович Ямельниця збір. 2500, о. Паньчишин Гологори 1000, Ольга Филиповичева Н. Санч 500, о. Ізидор Ганкевич Устє еп. 1000, о. П. Подляшецький Валява 1000, збірка Вербів к. Нараєва 2400, о. І. Мінко Городище 1000, уряд парохії Ялин 600, о. Іван Волосянський Сокаль 200, Дмитро Дзинґель Колиндяни 1000, — разом 51.214 мп.

КОМПЛЕТНІ МЛИНСЬКІ УРЯДЖЕННЯ

як також поєдинокі машини як вальці, каспри, лускарки, триєри і т. п. — Богатий вибір чеського, угорського і німецького каміння також ор. швайцарської гази

170 2—3 поручає сейчас зі складу ФІРМА

РІЗЕЛЬ, ШІБЕР і ФРІДЛЄНДЕР

склад каміння, машин і млинських приладів **Львів, Браєрівська 11 а, II. п.**

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вил. нн. 40.000.

ОПОВІСТКИ.

Комарнянщина позір! В неділю, дня 30. липня п. р. о год. 3·30 вечером відбудеся в Комарні в салі „Сокола“ вистава М. Старицького „ОЙ НЕ ХОДИ ГРИЦЮ“. По виставі вечерниці за запрошеннями. 190 1—1

— З Краєвого Товариства кредитового у Львові, вул. Домініканська ч. 11 (давнійше „Тов. Урядників і Священиків“). Щоби з огляду на девалюацію гроша піднести ренту вкладчикам, Надзірна Рада Тов а рішила зачисляти від вкладок 12 проц. відсотки почавши від 1|VII. с. р. Тому, що дійсне майно Тов а покриває більшекратно суму вкладок, які без того забезпечені гіпотекою позичок, рішено піднести стан вкладок і приймати більші суми за висшим опроцентованням після умови вкладчиками. 143а) 2—2

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би що про чет. Кузьмича Володимира з Камінки стр., який був при У. Г. А. у Вишколі І. Гал. Корпуса адютантом сот. Балицького, а пізнійше адютантом при Кмді міста Балти на Україні, зволить ласкаво донести його братови Петрови Кузьмичеви вл. реальности в Камінці стр. на Львівській передмістю. Заздрожні часописи проситься о передрук. 186 1—1

Хто знав би щонебудь про судьбу Володимира Кульчицького з Підгайчик пов. Рудки, який пропав на Вел. Україні і не дає о собі знати від 1919 р. буде ласкавий повідомити д-ра Льва Кульчицького Львів, 3. мая 2. 176 1—1

Хто з повертаючих з України знав би щонебудь про Мелянію Лисиівецьку, зволить ласкаво донести сестрі Стефанії Підлужній в Бережанах. 169 3—3

Дрібні оголошення.

ДО ВИНАЙМУ на 3 літа мурований дім. о 3-ох кімнатах і кухні, муровані господарські будинки, 2 морги поля і пів морга городу в Клепарові (20 хвиль ходу до трамваю) за чиншом платним з горн за 3 літа. Відомість у д-ра Кульчицького, Львів, вул. 3. Мая ч. 2, II. пов. між 12—1. 188 1—1

ПОШУКУЮ СПІЛЬНИКА до зреалізовання двох, якраз опатентованих, дуже практичних і легких до введення в життя винаходів (австр. патент ч. 85635, нім. ч. 357.002, польс. зґ ч. 2699 і т. д.) з тим, що цей або перейме від мене всі мої патентові права в цілости платячи мені 80 прц. усталеної безсторонними знавцями вартости патентів або займеся продажю (посередничением) за 20 прц. зиску — при чому одначе повинен буде здепонувати гарантійну кавцію в висоті після умови. Ласкаві зголошення на адресу: Інж. З. Горницький, Ral. Libuszа, p. Zagórzany. 185 1—4

ДЛЯ ЛІТНИКІВ і РЕКОНВАЛЕСЦЕНТІВ в Дорі, найзнаменитшій кліматичної лічничій місцевости в краю ПЕНСІОНАТ „ОЛЕНА“ отворений цілий рік. В д 1. 8. вільні місця. Заряд п. Ісоо. 148 4-4

Д-Р ТЕОДОР ЖОВНІЧРУК адвокат в Бродах прийме сейчас рутинованого конціпієнта. 163 3—6

МЛИНИ всякого рода, вітраки будує інжинір-механік ПАВЛО ДУРБАК, Львів, Чарнецького ч. 26. XII 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА

Львів, вул. Сикстуська, 17.,

без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в каучуку і золоті по дуже приступній ціні. — П. П. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. 86 9—10

СПЕЦІЯЛІСТ СКІРНИХ І ВЕНЕР. НЕДУГ

Д-р Н. Гольдштайн

б. елев від. і берл. клінік ординує для жінок 10—12, для мущин 2—5 ЛЬВІВ, вул КРАШЕВСЬКОГО 3. 155 3—18

Надзвичайні Загальні Збори Тов-а спілка ощ. і позичок в Борини

відбудуться дня 30. липня н. р. о год 3. по пол. в домі Читальні з таким денним порядком:

1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів.
2) Звіт Заряду Спілки від 1918 р.
3) Звіт Надзірної Ради.
4) Вибір нового Заряду і Надзірної Ради.
5) Внесення членів.

На случай браку комплету, відбудуться другі Загальні Збори Спілки тогож дня о год. 5. по полудни при довільнім числі членів.

Борина, дня 20. липня 1922.

Микола Оначишин член Заряду. 184 1-1 *о. Г. Мороз* управитель.

Позір Камінеччина!

ЧИТАЛЬНЯ „ПРОСВІТИ“ в БРАТАШАХ

урядже

дня 6, а в разі непогоди дня 13. серпня в Сільци Беньковім на „Перечалах“

ВЕЛИКИЙ

Народний Фестин

181 з дуже ріжнородною програмою. 1-1

УРЯДЖЕННЯ

млинів, тартаків, оліярень, машинових столярень та шлюсарень як рівнож инші промислові машини достарчує під користними услівями

Промислова Спілка

„ТОПАС“

сп. з обм. пор.

у ЛЬВОВІ, вул. Крашевського 19 а, телефон 624. 1884 8—10

Магазин ОБУВИ Карав і Швадрон

ЛЬВІВ, вул. Рутовського ч. 1. (новий будинок) XII 1—2

поручає обуву ріжного роду на осінний сезон **по фабричних цінах.**

Дешевий гендель! **НАЙДЕШЕВШЕ „ЛЬВОВЯНКА“ Анни Вахтель** КОНФЕКЦІЮ жіночу і дітячу і КАПЕЛЮХИ набути можна у фірми — ЛЬВІВ, РИНОК 29. (дім Андрольго). Дешевий гендель!

Надзвичайні Загальні Збори Товариства „Руска Каса“ в Борини

відбудуться дня 30. липня п р. о год. 2. по пол. в льокалю товариства з таким денним порядком:

1) Відчитання протоколу з послідних Загальних Збо рів.
2) Звіт Управи з ділъности від 19 8 р.
3) Звіт Надзірної Ради.
4) Вибір нової Управи і Надзірної Ради.
5) Внесення членів.

На случай браку комплету, відбудуться другі Загальні Збори тогож дня о год. 4. по пол. при довільнім числі членів.

Борина, дня 20. липня 1922.

Д. Мотринец касієр. 183 1—1 *о. І. Мороз* голова.

Присилайте передплату!

Deutsches Lesebuch

zum Gebrauche an höheren Unterrichts-Anstalten sowie zum Selbst-Unterricht zusammengestellt und erläutert von

JURIJ RUDNYCKYJ.

VII. KLASSE.

Verlag des ukrainischen pädagogischen Vereines. — Lemberg 1922.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД В КНИГАРНІ Ставропигійського Інститута в найнмі УКРАЇНСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ТОВАРИСТВА.

ЛЬВІВ, ВУЛ РУСЬКА 3. 1-1

МОТОРИ ропні від 6 до 120 HP. машини, млинське каміння, трансмісії, паси по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів, Баторого 4. 15—30

Хемічні Заведення „LAOKOON“

сп. з обм. пор. у Львові, Лінде ого 6. поручають

1. **Nervosan** одиноке средство проти нервових болів, перестарілого ревматизму, перестуди і т. п.
2. **Vitosan** мінеральний бальзам, певне средство проти всіляких хоріб жолудка, корчів, при браку апетиту, недокревности, бігунці і т. п.

В кождій аптиці до набуття! 1858 5—6 В кождій аптиці до набуття!

Інж. архітект **Лев Левинський**

упов. будівничий, судово заприс. технічний знаток

ЛЬВІВ, СОДОВА 3, бічна Потоцького, КАЛУШ, Долинська.

Бюро для архітектури і ужиткового будівництва. Виконує пляни, коштописи, бере в підприємство нові будови і реконструкції церков, шкіл, мешкальних і промислових домів. 189 1—6

Комната до снідань і ресторація :: ЛУКИ ВОРОНЯКА ::

у ЛЬВОВІ, РИНОК Ч 39

поручає П. Т. дешеву і смачну кухню, зимні і горячі перекуски. Створена до 11. год. в ночі. XXIII 1—2

Вуглеве Бюро - В. ТІГЕР -

ЛЬВІВ, Пасаж Гавсмана ч. 9, приймає замовлення на горішношлеський і краєвий вуголь найліпшої якости по конкуренційних цінах з сейчасовою доставою. 159 2-5

Шевська робітня

Т-ва Допом. еміґрантам з Вел. України у Львові (при вул. Городецькій ч. 64) 120 3-?

реформована і поширена. Приймає замовлення на нову обув ріжних фасонів — мужеських, жіночих і дитячих. Реперує старе. Робота виконується гарно, міцно і по приступних цінах. — Робітня має фахових майстрів з ліпших київських шевських закладів. Виготовляють високі чоботи — російського військового зразку

Краєве Товариство кредитове

(давнійше „Т-во урядників і священиків“) у Львові, вулиця Домініканська ч. 11 (власний д'м)

дає ПОЗИЧКИ на гіпотеку і на векслі, приймає ВКЛАДКИ на

12%

більші суми на вищі відсотки після умови.

Вкладки забезпечені більшекратно майном Товариства. 1436) 3—3

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від вівтірка дня 25. липня 1922. славну чаруючу драму на тлі часів Людвика XVI в 7. великих діях п. з.

„ТАНЕЧНИЦЯ БЕРБЕЛИНА“.

В головних ролях ЛІДІЯ САЛЬМОНОВА, РОЗА ВАЛЕТТІ, РАЙНГОЛЬД ШИНЦЕЛЬ, ГАРРИ ЛІДТКЕ.

ЦЕНТРАЛЬНА парня і ванни

Вулиця Кітлярська 6.

ново зреконструовані та з комфортом на римський спосіб урядженні. 112 4—8

Відкрита щоденно осібно для жінок і мущин.

ЛЬВІВ, вулиця Кітлярська 6.

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма — З друкарні Спілки „Діло“